

مقایسه امنیت زنان در فضاهای عمومی بر گرفته از شهرسازی امروزین و شهرسازی گذشته (نمونه موردی: پارک حاشیه ای چمران و محدوده زیارتی شاهچراغ در شهر شیراز)

اسماء بازیار شورابی*^۱، ابوذر فرجودی کوهنجانی^۲، فاطمه کاظمی^۳

۱- کارشناس ارشد طراحی شهری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی

(*baziyar_a@yahoo.com*)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه شهرسازی، یزد، ایران

(*aboozarfarjoodi@gmail.com*)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه شهرسازی، سیرجان، ایران

(*fatemehkazemi40@yahoo.com*)

چکیده:

یکی از مباحثی که در ارتباط با مسائل شهری زنان با توجه به فرهنگ اسلامی- ایرانی کشورمان مطرح است، فعالیت زنان در فضای عمومی شهر است. در جوامع اسلامی امروزی، معماری و شهرسازی بیشتر تحت سیطره فرهنگ غربی و مدرنیته قرار گرفته اند. این در حالیست که در جوامع اسلامی یکی از موضوعات مورد توجه ، امنیت و حضور زنان در فعالیتهای اجتماعی است. لذا این تحقیق با هدف بررسی امنیت زنان در فضاهای عمومی برگرفته از معماری معاصر و مقایسه آن با ارزشهای معماري- اسلامی، پاسخی است به این سوال که آیا ارزشهای معماري- اسلامی می تواند عاملی در ایجاد امنیت زنان در فضاهای شهری باشد. در این پژوهش جامعه مورد مطالعه زنان و دختران شهر شیراز در محدوده پارک حاشیه ای چمران و محدوده زیارتی شاهچراغ بوده اند، شیوه نمونه گیری تصادفی است و اطلاعات از طریق مصاحبه و پرسش نامه به دست آمده است، همچنین برای ارزیابی نمونه ها از تکنیک ANP استفاده شده است. طی این تحقیق به این نتیجه می رسیم که فضای زندگی شهری امروز در مقایسه با فضاهای برگرفته از معماری اسلامی؛ در مدرنیته پنهان شده اند و نتایج تحقیق نشان می دهد که زنان از شرایط نامساعد محیط های ساخته شده رنج می برد که در نهایت منجر به ارائه راهکارهایی برای ارتقاء امنیت زنان در فضاهای شهری می شود.

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار ۲۸- شهریور ۱۳۹۲

کلمات کلیدی: معماری اسلامی، شهرسازی اسلامی، امنیت، معماری معاصر، فضای عمومی